

Η νοερά προσευχή ολίγον κατ' ολίγον...

π. Εφραίμ ο Κατουνακιώτης

Εγώ κάποτε, όταν ήμουν αρχάριος, πολεμήθηκα από τον διάβολο· είχα σαρκικό πόλεμο.

Ξάπλωσα να κοιμηθώ, αλλά ο πόλεμος της σαρκός δυνατός.

Άρχισα με ζέση να λέω την ευχή.

Τότε, μεταξύ ύπνου-ξύπνου βλέπω ένα όνειρο:

Απέναντι εις την εξώπορτα, ήταν ένας δαίμονας, όπως τον περιγράφουν οι Πατέρες, με κέρατα, με μαύρα φτερά κλπ., και κάγχαζε.

Δεν ηδύνατο όμως να πλησιάσει εις το κελλί μου!

Συνήλθα· πήγα και το διηγήθηκα κατόπιν εις τον γερο-Ιωσήφ.

Μου λέει:

«Βλέπεις, παιδί μου, ότι με την ευχή τον κρατάς εις την εξώπορτα, και δεν μπορεί να σε πλησιάσει!»

Η νοερά προσευχή ολίγον κατ' ολίγον φέρνει τον άνθρωπο εις την πρώτη χάρη του βαπτίσματος.